

๕๐

ธรรมสามี

เพราะมนุษย์ปุถุชนเหลวไหลเลินเล่อเปลอตัว มีเงินล็กเล็กน้อยก็ใช้กันเสียอย่างฟุ่มเฟือยทีเดียว เทกระเป๋าคูเดียว ไม่รู้ว่าจะต้องไปหาเงินที่ไหน? ไม่รู้ว่าตัวง้อถึงขนาดนี้ จึงได้ลำบาก เป็นนายเงินไม่ได้ ต้องเป็นบ่าวเงินรำไบนั่นฉันท

เมื่อเข้าถึงธรรมแล้วปล่อยธรรมเสียแล้วก็ทำใหม่อีกต่อไป อย่างนั้นจะเป็นธรรมสามี จะเป็นเจ้าธรรมไม่ได้ จะต้องเป็นบ่าวธรรมแบบหาเงินทั้งนั้นแหละ ต้องปฏิบัติรำไ

พอเข้าถึงธรรมแล้วยึดเอาไว้ไม่ปล่อยทีเดียว จนกระทั่งถึงที่สุดทีเดียว อย่างนี้เรียกว่า ธรรมสามี

พระศาสดาเป็นธรรมสามี เป็นเจ้าธรรม พระอรหันต์ชีณาสพเมื่อไม่ปล่อยธรรมเช่นนี้เรียกว่า ธรรมสามี

ไม่ปล่อยธรรมเช่นนี้เรียกว่า อปปมาโท จ ธมฺเมสุ เป็นผู้ไม่ประมาทในธรรมทั้งหลาย

ไม่ว่าธรรมหมวดไหน? หมู่ไหน? ดวงไหน? เมื่อเข้าถึงแล้วเป็นไม่ปล่อยกันทีเดียวเด็ดขาด อย่างนี้ชายก็เรียกว่าชายสามารถ หญิงก็เรียกว่าหญิงสามารถจะเป็นที่พึ่งแก่ตัว และบุคคลอื่นทั่วไปในอัฐภาพชาตินี้

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “มงคลกถา”

๑๘ เมษายน ๒๕๓๗